

[Finansministeren.]

lovens ikrafttræden findes vanskeligt at opretholde en forskelsbehandling mellem maskiner, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, og skibe, der ligeledes udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Jeg er for så vidt enig med ligningsrådet i denne betragtning — og altså også med det ærede medlem — men en ligestilling med hensyn til formuebeskatningen af maskiner og skibe kan jo også tilvejebringes på andre måder end den foreslåede. Derfor er hele spørgsmålet om værdiansættelsen af skibe og maskiner taget op til undersøgelse; det var det, det ærede medlem så venligt kaldte tænkeboksen — jeg går ud fra, at det var en venlighed. (*Jørgen Jørgensen* [Ullerup]: Naturligvis!).

Der er ikke ved afskrivningsloven fastsat nye regler om formuebeskatningen af skibe og maskiner. Statsskattelovens § 14 gælder altså stadig, og den kan naturligvis ikke ændres af ligningsrådet.

Der var, som jeg har omtalt, også før gennemførelsen af afskrivningsloven forskel på den formueskattemæssige behandling af på den ene side maskiner og på den anden side skibe. Når ligningsrådet fremhæver, at de ny afskrivningsregler gør det vanskeligt at opretholde denne forskelsbehandling, må det være, fordi disse regler i forbindelse med gennemførelsen af loven om investeringsfonds, hvorefter driftsmidler endog straks ved anskaffelsen kan nedskrives til nul, har medført, at den omtalte forskelsbehandling får endnu større betydning. Men det er efter min mening et spørgsmål, om ikke den stærke afskrivning på maskiner m. v., som de nye regler giver mulighed for, fjerner den bogførte værdi så meget fra salgsværdien, at man snarere bør overveje, om man under hensyn til ordlyden af statsskattelovens § 14 stadig kan forsvare at benytte den bogførte værdi af maskiner m. v. som grundlag for formueansættelsen.

Efter at skattedepartementet havde modtaget henvendelsen om skibenes værdiansættelse, drøftede man derfor sagen med repræsentanter for statens ligningsdirektorat. Resultatet blev, at man vil foretage en undersøgelse af hele spørgsmålet om den formueskattemæssige værdiansættelse af driftsmidler, såvel skibe som maskiner m. v. Da en sådan undersøgelse ikke kunne

gennemføres således, at eventuelt ændrede regler kunne få virkning for skatteåret 1959-60, enedes man om, at der ikke for dette skatteår skulle ske nogen ændring i den hidtidige praksis.

Der er således ikke truffet endelig afgørelse i sagen, og der er heller ikke tale om tilsidesættelse af ligningsrådet.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg takker den højtærede finansminister for redegørelsen, som ikke forbavtede mig.

Hvad angår salgsværdien, som den højtærede minister talte om, har vi jo haft den regel gældende, at man ikke kunne vurdere samtlige skibe. Nu er det muligt, at den højtærede finansminister vil ansætte tusind mennesker til at vurdere salgsværdien af skibe og maskiner og alt muligt mellem himmel og jord; jeg tør ikke sige, om det er det, man vil. I ligningsrådet gik vi ud fra de 75 pct., og så sagde vi — det var vi enige om alle sammen; i ligningsrådet har vi også cand. polit.er, som er krystalklare og fuldstændig vaskeægte — at efter gennemførelsen af den nye beskatningsform for indkomster ved realisationsværdier forelå der andre forhold end dem, der var gældende, da man i 1946 fastsatte reglen om 75 pct. af forsikringsværdien. Da det altså er nye regler, der foreligger, og dermed ændrede forhold, mener jeg i og for sig, at man godt i henhold til vor forretningsordens § 5, de to sidste linjer, kunne have klaret det uden at forelægge sagen for skattedepartementet. Men for den gode ordens skyld og for ikke at få ballade, gjorde man det, fordi man var sikker på, at departementet var enig med rådet. Det var man altså også principielt; man skal bare vente. Jeg mener, det er meget uheldigt, at borgerne skal møde for at forhandle med en forsamling, som de tror har myndighed til at behandle deres sag, for så bagefter at få at vide, at det er et helt andet sted, afgørelsen træffes. Jeg tror ikke, embedsmandsinstitutionen i det lange løb er tjent hermed.

Jeg forstår imidlertid, at der ikke er mere at gøre nu, og jeg stiller da følgende tillægsspørgsmål til den højtærede finansminister: når tænkeriet er færdigt og resultatet — hvad jeg for mit vedkommende for de lignende myndigheders skyld håber